

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekah, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se sprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo ulica Molino piccolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprto reklama sije se prosto pošilja.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Volilci III. kolegija!

Dne 18. t. m. stopiti Vam bode združenim z okolico na volišče, da tržaškemu Slovenstvu ohranite tudi za bodočnost državnozborski mandat, ki je bil od nekdanj naša last in ga je že dolgo vrsto let častno zastopal naš prvak:

Ivan Nabergoj

pokojnega Andreja.

Ta mandat moramo si ohraniti ne le iz ozirov na naše materijalne in duševne potrebe, ampak tudi v obrambo naše narodnosti. Nasprotniki hočejo letos napeti vse svoje sile, da ne prodré naš kandidat ter nam hočejo vsiliti moža, ki nima srca za nas.

To bi bil za tržaške Slovane hud udarec, kajti z izvolitvijo nasprotnega kandidata zgubili bi mi jedinega zagovornika zanemarjenega našega šolstva v Trstu.

Da odvrnemo pretečo nevarnost, je dolžnost Vam vsem čast. mestnim volilcem, da stopite na volišče vsi do zadnjega in da zložno z okoličani privedete do zmage našo pravično stvar.

V tej silni borbi, v katero posežejo letos prvi-krat meščani italijanske narodnosti, odločevati bi utegnili glasovi Vas, slovenskih mestnih volilcev.

Volilci!

Odgovornost Vaša bi bila torej prevelika, če bi vsled Vaše nemarnosti zadela narodna nesreča Slovence mesta in okolice.

Svesti si velike odgovornosti izvršite vsi svojo narodno in državljansko dolžnost ter oddajte vsi svoj glas predloženemu Vam kandidatu, gosp. Ivanu Nabergoju!

Centralni volilni odbor.

V boj — do zmage!

Okoličani in mestni volilci III. kolegija: v boj, v volilni boj! V boj za naša prava, v boj za našo čast, v boj za našo narodno bodočnost! V boj, vsi na volišče! Vsi do zadnjega, kajti boj bode trd, kakor še ni bil nikdar za naš državnozborski mandat!

Rekli smo: v boj za našo narodno bodočnost! Če pa je res — in je res, kakor je večni Bog v nebesih — da propadu narodnosti naše bi neizogibno sledil tudi popolni gospodarski propad, potem smemo reči, da se bode prihodnji četrtek bila velika bitka tudi za gospodarski obstanek, za gospodarsko samostojnost naše okolice.

Okoličani! Danes ste še (vsaj po velikem delu) gospodarji v tej okolici. To vašo samostojnost hočejo porušiti Vaši in naši nasprotniki! Danes Vam le pravijo sužnji, ali ne varajte se: oni hočejo, da tudi res postanete — ščavi, sužnji. To je njihov glavni cilj! Oni hočejo, da se Vam zruši streha nad glavo, oni hočejo, da prenehate biti lastni gospodarji, oni hočejo, da bi Vi morali živeti le od njih milosti. A oni, ki ne sme več imeti svoje volje, ampak mora le ubogati, če tudi mu pri tem krvavi srce in se mu pretresa duša, in se mora pokoriti le tuji volji — oni je res suženj! Suženj! Grozna beseda to, katero rabimo za tista nesrečna bitja, ki so zgubila ono, kar še le dela iz človeka človeka — ki so zgubila svojo samostojnost, svojo voljo, ta najzvišenejši dar, ki ga je podelil človeku vsevečni Bog.

Oni hote porušiti naše gospodarstvo, Vašo materijalno samostojnost. V ta namen je njih srditi boj! In žal, da jim gredo pri tem na roke razne elementarne nesreče in nezgode. V prvi vrsti jim gresti na roke peronospora in trtna nš, ki uničujeta Vaše vinograde, ta glavni steber gospodarstva po naši okolici.

Bolezni na trti, ta nesreča Vaša, ki izpodjeda korenike Vašemu gospodarstvu, ta nesreča je najbolj zaveznik naših nasprotnikov. Oni se boje, da bi zgubili tega zaveznika svojega, oni se boje vseh onih, o katerih slutijo, da hočejo delati na to, da se odvrne nevarnost, ki preti gospodarstvu naše okolice. Zato, uprav zato in le zato sovražijo toli injto moža, o katerem vedo, da se vsem svojim srcem oklepa te okolice, ker je nje zvesti sin: le zato, ker vedo, da gospod Nabergoj hoče pomagati okolici, da hoče rešiti to zemljo pred gospodarsko pogubo, le zato so se zarotili, da strmoglavijo tega moža, tega velikega in prvega prijatelja, zagovornika, zaščitnika okoličanske koristi, tega skrbnega — očeta naše okolice!

Naši nasprotniki bi si želeli samih nemaničev po okolici, ker vedo, da le oni, ki ničesar nima, ki nima varne strehe nad svojo glavo — je suženj. A oni hote suženjev, oni bi hoteli imeti po okolici le stvorov, ki se plačujejo, kadar je potreba, ki pa se pusté zaničevati, kadar jih ne potrebuje — njih lastnik.

Mi pa, in nam na čelu naš prvak in voditelj Ivan Nabergoj, želimo, da po okolici naj živi kmetič z lastno hišico in z pedjo lastne svoje zemlje. Mi želimo, da si naša okolica zopet opomore v gospodarskem oziru. In naš kandidat — in ako Bog dade in sreča junaška, tudi prihodnji poslanec — je delal zadnjih 6 let in bode delal tudi v bodoče z vsem svojim vplivom na to, da tudi država stori svojo dolžnost do te naše okolice, da jej prihiči na pomoč, da se z vinarstvom zopet popne vsaj do relativnega blagostanja. To hoče gosp. Nabergoj. Ker pa vedo nasprotniki, da Nabergoj hoče, da si zopet opomore naša okolica, da se zacelijo rane, ki so jih vsekale gospodarstvu po okolici razne nezgode (ta zaveznik naših nasprotnikov), ker bi hoteli, da naj ne bode nikdo na Dunaju, ki bi opozarjal vlado in parlament na tužno stanje našega kmeta: zato in le zato so napeli vse svoje sile, da bi bil izvoljen mož, o katerem smemo reči z absolutno gotovostjo, da ne bi se na Dunaju, ako bi bil izvoljen, nikdar spominjal, da je zastopnik okoličanov in da imajo okoličani svojih nujnih in krvavih potreb, ali drugače rečeno: mož, ki je člen stranke, katera si ne želi v naši okolici svobodnih in postavnih gospodarjev, ker ve, da z onim, ki kaj ima, ni možno pometati kar tako kakor bi hoteli pometati mestna gospoda z našimi okoličani.

Tu je, dragi okoličani, vir in vzrok sovraštvu, s katerim naši nasprotniki proganjajo g. Nabergoja: v ljubezni Nabergoja do svojih sobratov okoličanskih je vir in postanek srdu progressovcev do — očeta naše okolice. Oni, progressovci, križajo interese kmečkega prebivalstva okolice, gosp. Ivan Nabergoj pa se identifikuje z njimi, saj je sam sin te okolice. O okoličanu torej, ki se pojutrnjem ne postavi na stran Nabergoja, morali bodemo reči, da je zgubljen sin, da je sovražnik te okolice, torej tudi svoj lastni sovražnik!

Sedaj pa še jedno besedo do mestnih volilcev III. kolegija. Tu ne treba govoriti mnogo. Kdor ima srce na pravem mestu, ta nas bode razumel: le v solidarnosti mestnih Slovencev z okoličani je naša rešitev! Mestni volilec

našega rodu, ki dne 18. t. m. ne priskoči se svojim glasom na pomoč okoličanom, ta je zanemaril svoje najsvetejšo narodno dolžnost. Kajti le sveta resnica je to, da bodočnost naša v mestu je tesno spojena z usodo naše okolice. Vprašamo Vas: kdo bi se potezal za naše šolstvo, za vzgojo naše mladine, ako zgubimo svojega jediniga zastopnika? Ali bode g. Mauroner branil naša narodna in politična prava?!

Na noge torej vsi Vi, ki ste naši po okolici in v mestu, na noge dne 18. t. m. V boj vsi — do zmage!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 16. marca 1897.

Državnozborske volitve. Torej triumf progressovcev na vsej fronti: tudi II. kolegij, kolegij državnih uradnikov, je volil z ogromno večino progressovca Angelija. Gospoda Burgstaller, Rafael Luzzatto in družba zanjejo sedaj sad svoje neiskrenosti in omahljivosti. Kakor politiki niso bili možje in padli so, ne kakor padajo možje. Razumno je, da progressovci v svojem diliriju hočejo podreti še Nabergoja; toda povedano jim bodi, da to bode nekoliko trša kost. V četrtek se jim bode boriti — z možmi!

Včeraj so volile kmečke občine na Kranjskem. V vseh okrajih je zmagala katoliško-narodna stranka. Izvoljeni so bili: dr. Ivan Šušteršič, Jos. Pogačnik, dr. Ignacij Žitnik, Viljelm Pfeifer, Fran Povše. Ta izid volitev na Kranjskem je za ves narod slovenski toli važen dogodek, da bode treba izreči odvažno besedo o njem. Toda v tem hipu, ko se sami pripravljamo na veliko in ljuto borbo in imamo doma opravila do glave, nimamo ni časa, niti nismo primerno zbranega duha, da bi mogli važnosti primerno govoriti o uredbi slovenske organizacije za bližnjo bodočnost. Odložimo torej stvar za par dni!

Bliskoma se je sinoči med našimi krogi razširila vest, o sijajni zmagi naših koroških bratov. Izvolitev prvega slovenskega državnega poslanca na Koroškem je znamenit in epohalen dogodek v življenju našega naroda. V izvolitvi našega prvaka Lamberta Einspielerja dala je previdnost božja jasen opomin vsem, da pravica bdi nad narodi in jih čuva. S Koroškega nam je došla vspodbuja v današnjih dneh: Narod, če tudi trpiš za trenotek, ne obupaj nikar, ampak: zaupaj, delaj in vstrajaj in v plačilo ti bode: konečna zmagala!

Položaj na Kreti. Korespondenčni urad javlja iz Londona: „Times“ poroča iz Kaneje, da so tamesnji vladni krogi osvedočeni, da blokada Krete prične še danes (15.)

Iz Aten javljajo, da se Grška pripravlja na blokado. Ljudstvo se kar nič ne straši blokade, kajti ni se bati, da bi primanjalo živeža, ker je že nekaj časa sèm prepovedano izvažanje žita. Bati se je le, da ne bode možno pomagati domobranstvu. Meščani se oborožujejo. Inozemske kolonije na Grškem so jako razburjene, potniki pa imajo pripravljeno svojo prtljago, da pobegnejo, ako bi pričeli izgredi.

Grški vojni minister je v včerajšnji seji par-

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisatelj Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Vrtnar je sedaj skrbneje gojil svoje cvetice, ker je gospa Rislerjeva izbirala najlepše, da si je za toaletto pri obedu krasila z njimi lase. Tudi pohodi so prihajali. Prirejali so popoldanske malice in izlete, na katerih je gospa Fromontova dvorila, Sidonija pa je sijala s svojo bedrostjo brez tekmičice. Sicer pa jej je Klara tudi čisto puščala svobodno voljo. Dete je imelo svoje ure za spanje in izprehajanje, katerih nobena zabava nikoli ni smela prikrajševati. O takih slučajih se je mati gotovo udaljila, in celó zvečer jej je bilo čestokrat odvzeto veselje, s Sidonijo peljati se nasproti družnikoma, ob tem času prihajajočima iz Pariza.

„Oprosti me“, je rekala ter šla gori v svojo sobo.

Gospa Rislerjeva je triumfovala. Elegantno in leno naslonjena v blazine, se je odpeljala v diru, ne da bi na kaj mislila in ne zmeča se za hitro vožnjo.

Hladni vetrič, igrajoči se z njenim vélom, je še povisoval njeno veselje do življenja. Skezi na

lamentu zahteval še 400.000 frankov kredita za nabavo konj.

Različne vesti.

Okoličani! Tržačani! Slovenci! Odločilna ura se bliža! Kmalu, kmalu si boste zopet izbirali poslanca, ki naj vas zastopa na cesarskem Dunaju. Slovenci! Premislite dobro, kake važnosti so volitve in kaj vam prinesejo! Od poslanca, ki bo izvoljen, bo odvisna vaša usoda, on se bo potegoval za vaše koristi, za vaše blagostanje. In kdo je oni, ki bo skrbel za vas? Kdo drugi, kakor taki poslanci, ki je vašega rodu, vaše vere in vašega mišljenja? Ali more prav skrbeti za ljudstvo tak poslanec, ki se sramuja svoje vere, svojih šeg in svojega jezika? Slovenci! Kaj nam je najdražje in najljubše na tem svetu, ako ne naš premili jezik slovenski in naša katoliška vera? Zatorej predragi Slovenci v Trstu in v okolici, premislite to in dajte svoj glas vsi našemu kandidatu, gosp. Ivanu Nabergoju pok. Andreja! O sposobnostih in zmožnostih ni treba vam več govoriti, kajti pomenjalo bi to, da hočemo nositi vodo v morje. Kar je on storil dobrega našemu premilemu narodu na tržaškem ozemlju, je zapisano z zlatimi črkami v zgodovini slovenskega naroda. Ako ne bi imeli njega, bi bili res to, kakor nam pravijo naši nasprotniki: „sužnji“. Le njemu se imamo zahvaliti, da ni slabše. Slovenec, ki marljivo povzdiguje svoj glas za narod, ki si ga je izbral za poslanca, Slovenec, ki hrabro kakor lev brani pravice svojega naroda, Slovenec, ki z dušo in telesom, z besedami in dejanji brani svojo ljubljeno domovino pred krutim sovražnikom, Slovenec, ki je pravičen vsakemu narodu, ki da vsakemu, kar mu gre, tak Slovenec, predragi okoličani in Tržačani, tak Slovenec, al ne zasluži, da bi ga izbrali svojim zastopnikom na Dunaju? Odprite se oči vseh Slovencev, da spoznajo svojo dolžnost! Kdor ima še kaj slovenskega poštenja in rodoljubja v sebi, ta mora dati svoj glas našemu dičnemu kandidatu, g. Nabergoju! Pomislite, da ste Slovenci, in zatorej volite vsi skupaj slovenskega kandidata! Vsa Slovenija obrača sedaj svoje oči v vas, premili okoličani. Spominjajte se dne 28. februarja tega leta! Ta dan ste pokazali, da hočete biti zvesta straža na pragu Slovenije-matere; ta dan ste povedali vsemu svetu, da hočete ostati Slovenci za vedno in zvesti Avstrijci; ta dan je bil za vas „dan zmage in časti“. Vi ste na ves glas povedali tržaškimi iredentistom, da se ne strinjate z njih nazori, vi ste jih zmagali slavno. Slava vam! Slava takim boriteljem za zlato domovino! Oni bi vas hoteli utopiti v žlici mrzle vode, oni vam hočejo z silo odvzeti vaše najdragocenejšo in najljubšo posestvo, kar ga morete imeti, namreč sveto vero in slovenski vaš jezik, ki vam ga je dal Bog! Oni bi vas hoteli spraviti v neko drugo deželo, v deželo, ki leži onkraj jadranskega morja, v deželo lakoti in ubožtva, v deželo, ki je ukradla svetemu očetu večno mesto Rim, v ono deželo, v kateri vzdihuje ljudstvo kakor Judje v babilonski sužnosti, in ki vzdihuje po rešitvi iz tega neznoznega jarma. Taki ljudje se vam vsiljujejo, predragi Slo-

pol zaprte trepalnice je opažala nerazločno kakovo krčmo na ovinku ali nekaj razcapanih otrok, tekajočih po travi ob cesti. To jo je spominjalo prejšnjih nedeljskih izprehodov z Rislerjem in roditelji, in lahno trepetanje, lotivše se je pri tej misli, jej je delalo tem prijetnejšo, svežo, mehko-gubo opravo in rahlo guganje voza, o katerem so jej misli mirno in varno zopet zadremale.

Na kolodvoru so čakale še druge ekvipaže. Dvakrat, trikrat je slišala poleg sebe šepet: „To je gospa Fromont mlajšega“... In res se je človek lahko motil, vidé trojico, vračajočo se s kolodvora: Sidonija je sedela zadej poleg Georgesa smejoča se in kramljajoča, dočim je Risler, nekoliko v zadregi zaradi lepega voza, njima nasproti široke dlani upiral v kolena ter se mirno smehljaj. Misel, da jo imajo za gospo Fromontovo, jo je navdajala s ponosom, in vsaki dan je bila tega bolj navajena. Prišedši na graščino sti se ločili družini do obeda, a še na strani svoje žene, tiho sedeče pri posteljici spavajoče hčerke, je mislil Georges Fromont, premlad še, da bi se veselil domače sreče, vedno le na sijajno Sidonijo, čije zmagoviti glas se je slišal iz parkovih hodišč pod senčnim drevjem.

venci! Zatorej ne dajte se premotiti, pokažite metlo takim ljudem, ki bi vas hoteli zapeljati kakor hudobni duh. Dvignite z veseljem zastavo Slovenije in pokažite tržaškimi srđitežem, da jih nočete! Stojte trdni kakor skala sredi morja; na okoličanih naj se razbije sovražne valovje. Zasujte žrelo, ki vas hoče požreti! Predragi Slovenci! Kakšno veselje je zavladalo v vsakem poštemem srcu, ko smo doznali o slavni zmagi na občinskih volitvah! Kako se je radovala vsa Slovenija! Kako so vas pozdravljali vsi Slovenci! Zatorej vas šteje po vsej pravici mati-Slovenija med svoje prvobornitelje. Pokažite se tudi takrat hrabre leva! Naj živi naša slovenska zavest tudi za naprej! Torej vsi skupaj dajte svoj glas našemu kandidatu in zapišete na glasovnico: **Ivan Nabergoj pok. Andreja!** Razveselite še enkrat vso Slovenijo!

Nečuvvena agitacija. Ravnokar je prišla v naše uredništvo povsem zanesljiva oseba s poročilom, kako se v tukajšnji bolnici nesramno agituje pri bolnikih za nasprotnega Poldeta. Hodijo od postelje do postelje, zapisujejo imena bolnikov in njih stanovanja, popisujejo jih kakor da bi ti siromaki bili — njih blago. Agitacija, vznemirjenje pri postelji bolnika — to nasprotuje ne le politični morali, ampak tudi čutu humanitete, človekoljubja!

Bolnica je človekoljubna naprava, bolnica bodi kraj miru in krščanske ljubezni! Bolnica bodi kraj, kjer ni prostora ni narodnim ni političnim strastim, ampak, kjer človek najde pomoči pri — človeku! In ljudje smo menda vsi, naj nas je rodila slovenska ali italijanska mati! Italijani torej napanjajo že skrajne strune, ali gledajo naj, da struna ne počí poprej, nego si mislijo oni sami.

Laž, veliko laž je izrekel včeraj „Indipendente“, rekši, da je Nabergoj osebno sovražnik mesta tržaškega. Podla duša, ki more pisati take laži. Z fakti dokaži, podla duša, kedaj je Nabergoj nastopil proti interesom mesta tržaškega! Narobe: gosp. Nabergoj in mi vsi žnjim smo največi prijatelji mesta, ker hočemo, da pride jedenkrat do miru v naši občini, do zadovoljnosti vseh! Ker pa vemo, da do miru ne pride, dokler bode progressova stranka zastrupljala naše javno življenje se strupom svojih pogubnih idej, zato smo sovražniki „Progressa“, nikdar pa mesta tržaškega, v katerem živimo in si pošteno služimo svoj kruh!

„Indipendente“ pozivlja svoje verne na najstrastnejši boj proti Nabergoju ter jih vspodbuja s tem, da pravi, da so se proti progressu zavezali najrazličnejši življi. Morda je res tako! Ako pa so se najrazličnejši življi zvezali proti progressu, potem je to le dokaz, da je jelo prodirati spoznanje na vse strani, kako pegubno je delovanje progressovcev za javni blagor mesta tržaškega! — „Ind.“ kliče v boj vse svoje, i mi kličemo v naše patrijotiško kolo vse one, ki so — pošteni!

Huda agitatorja po mestu za Mauronerja sta bivši magistratni komisar Gabrielli in magaziner pri Economo, Petacco. Kakor besna letata po hišah in trgih in ulicah ter agitujeta proti Nabergoju. Sosebno poslednji se je vel včeraj pri obokih Chiozza tako drzno in izzivajoče, da so ga strazarji morali aretovati. Tudi strazarjem se je grozil.

Med tem ko se je ves njegov grad izpreobračal po trmi mlade ženske, je životaril stari Gardinois brez veselja kakor dolgočasen, brezdele in življenja sit bogatin. Najbolj ga je še kratkočasilo vohunstvo. Prihajanje in odhajanje poslov, razgovori, sukajoči se v kuhinji okolo njegove osebe, kočara s sadjem in sočivjem, prihajajoča vsake jutro iz vrta v kuhinjo, vse to so bili predmeti neprestanih raziskovanj. Ni bilo zanj večega veselja, nego če je mogel koga zasačiti na kakšem prestopku. S tem se je bavil in pri mizi je potem molčecim gostom pravil o hudodelstvu, o zvižajah, katerih se je bil poslužil, da je ujel zločinca, o vedenju krivca, njegovem strahu in prošnjah njegovih, in vse to na dolgo in široko.

Za to neprestano nadzorovanje svojih ljudij si je bil dobri mož izvolil kamenito klop za velikansko pavlornijo. Tam je posedal cele dni, ne da bi čital ali premišljeval, marveč izključno bavé se s pazenjem na prihajajoče in odhajajoče. Za noč pa si je bil izmislil nekaj drugega. V veliki veži pri uhodu, v katero se držale s cveticami okrašene vnanje stopnice, je dal napraviti odprtino, ki je bila v zvezi z njegovimi sobami, ležečimi v gornjem nadstropju. (Pride še.)

Čujte volilci! Danes popoldne se je vršil na javni cesti med dvema Lahoma in vpricho več Slovencev ta-le dvogovor:

A.: Boš vendar glasoval za Mauronerja?

B.: Za noben denar ne. To ni mogoče.

A.: Zakaj ne?

B.: Zato, ker sva si leta 1866. stala nasproti kakor sovražnika. Jaz kakor Avstrijec, Mauroner pa garibaldinec.

Zaprti so sinoči dimnikarja Ivana Zorzenonija, ko je agitiral za Mauronerja in je celó z nožem pretel dvema meščanoma. Ti ljudje so res že zbeželi. Torej ne le z denarjem, tudi nožič naj bi pomagal!

Iz Rojana nam pišejo: Znali smo, da kakor je rešil naš okraj svojo čast o občinskih volitvah, da jo reši tudi o onih za peto kurijo. V zvesti so si bili naši rodoljubje, da dobimo v našem kraju lepo število glasov, ki bodo imponiralo našim nasprotnikom, ali vsejedno niso spali, temveč sklicali so shod za shodom ter posvetovali se z volilci, kako jim je postopati dan volitve.

V ponedeljek bili so naši možje o pravem času na volilnem mestu, a slavna garda z Grete tudi ni zakasnila.

Volitev je počela še-le okolu 9. ure in pol, ker mnogo jih je bilo, ki so prišli iskat si svoje pravice, ki so prišli iskat legitimacij. A koliko jih je moralo oditi brez legitimacij, kajti vpisani niso bili v volilne liste! Pri nas na Greti so izpustili take možake, ki so se bojevali za domovino, za cesarja, ki so prišli brez noge, drugi spet si pokvarili zdravje v Bosni, a v Barkovljah n. pr. so bili vpisani italijanski podaniki, ki so komaj leto dni tu naseljeni, terej oni, ki krađejo našim domačinom kruh iz ust, oni, ki pošiljajo tu našim domačinom ukradeni denar v lačno Italijo. Tako so izpustili nekega Andreja Kocmana z Grete, ki je prišel brez noge iz Bosne, tako gosp. Bremica iz Rojana, da, in mnogo, mnogo drugih, ki so služili 3 in 4 leta cesarja. Je-li to pošteno, da zapostavljajo nas, ki smo vedno pripravljani, dati svoj život za drago domovino, za milega našega vladarja, onim ki so privandrali iz lačne Italije.

Vsled nepripravnih prostorov vršila se je volitev le polagoma, kar je jako škodilo naši stvari. Smelo zabeležim, da nam je odišlo čez 150 volilcev, kateri niso mogli čakati, da pridejo na vrsto, bodisi radi opravkov, bodisi radi slabosti in starosti. Mnogo starčkov je prišlo, ki niso mogli do volilnega lokala vsled gneče, a oslabočeni, brez novčiča v žepu, da bi si kupili kruha in čašo vina, morali so domov.

V našem kraju se je tudi pritiskalo na volilce in podkupovalo. Zjutraj prikorakala je cela kompanija volilcev iz Barkovelj. To so bili delavci gosp. Pollaka iz Barkovelj. Vsi domači, a na čelu jim je korakalo par Furlanov, da jim ne uide nobena ovca. Možke so korakali, a njihov pogled bil je izdajški, bali so se pogledati poštenemu človeku v oči. Pomilujemo jih, no bili so primorani, kajti prignali so jih kakor ovce na volišče in varovali, da ne store na potu to, kar je morda marsikojemu velevalo srce.

Še nekaj je vredno zabeležiti. Neki gospod Monti iz Trstenika pobral je vsem prebivalcem onega okraja glasovnice, ne da bi oni privolili v to in jim napisal ime italijanskega kandidata. Prazni prostor na glasovnicah pa jim je tako počučkal, da ni bilo mogoče podpisati drugega imena. Dakako da so bili vsi ogorčeni vsled tega tembolj, ker so se jim glasovnice pobrale, ko ni bilo nobenega doma. A, kar je naših poštenjakov, so se vendar pripomogli; vzeli so košček belega papirja, napisali ime kandidata, za katerega jim je svetovalo njihovo srce, in prismetali so ta listek z moko na glasovnico, kjer je bilo Hortisovo ime. To so možaki. Vsa čast in hvala jim!

Kočeje so nas tudi počastile, da cele „giardinere“ so prišle. Vohunov magistratovih je bilo tudi polno, da si ogledajo, kako se vedejo magistratovi delavci. Slavni „puro sangue di Barcola“, pripeljal se je s kočijo, ves „palirski“ štab naše a okraja je bil tudi slavno zastopan. Njim so se pridružili mladi zidje iz Trsta — sami „scartozzetti“. Ti židovi poskusili so tudi pri nas svoj „Geschäft“ kupovanja glasov. Ali če se jim je ta sponesel dragod, pri nas se jim ni. Takega krivonosca smo pograbil, imenuje se Levi, ravno ko je dal 1 gid.

za glas in spremili smo ga na policijo, kjer bode moral odgovarjati radi prekršenja zakona; najbrže ni znal, da se ne sme kupovati slovenske poštenosti in slovenske krvi, kakor kako živinako meso. Na tak način torej so si priborili naši nasprotniki tistih borih 200 ukradenih, prisiljenih in podkupljenih glasov. A naš okraj je pokazal častno, da je čisto slovenski in da naši volilci se zavedajo svojih pravic.

Še nekaj zanimivega. Okolu 8 ure zvečer zvedeli so tudi v našem kraju, da je zmagal progressovski Hortis. Naši nasprotniki so uživali v tem. Neki gretarski „palir“ je prišel kasno v noč, pijan veselja, ali bolje rečeno, judeževaga vina, domov — prebudil svoje otroke ter jim zapovedal, da naj kličejo „Evviva Hortis“. Ta mož je „puro sangue italiano“, a rojen je in pristojen slučajno na Kras.

Zaključujem! Volilci četrtega okraja! Že dvakrat ste rešili na sijajen način narodno čast, dvakrat ste pokazali, da ste pravi katoličani, pravi Avstrijci in pravi narodnjaki! Ne pozabite, da Vas čaka še hušji boj. Sedaj še-le nam bode pokazati, da je okolica čisto naša, in da je okolica prava avstrijska trdnjava, katere ne poderejo nikdar ne iredentovske tatvine, še manj pa goljušje.

V četrtek vsi na volišče, vsi nagravajte tudi naše zapeljance, storite povesodi svojo dolžnost in zmagati mora pravica. Živio torej naš avstrijsko-slovenski kandidat: Ivan vitez Nabergoj!! Fojačev.

O volitvah v Pomjanu. O zadnji volitvi v Pomjanu ste že poročali. Dodal bi rad še nekaj, kar je izpustil prvi gosp. dopisnik. Volitve v Pomjanu so bile važne, ker se je s temi odločevala sreča ali nesreča narodu našemu v Istri. Lahi so tu dobro vedeli, zato so pa tudi potrošili tisočakov! Toda, ako so Lahi delali — spali nismo tudi mi. Posrečilo se nam je spraviti vse na volišče, celo oddaljeni in bolni Viler Blaž ni izostal. Bog mu plačaj! Prišlo je še drugih bolnikov, toda žal, pozabil sem njih imena. Vso pozornost smo obrnili na Rojce, kajti tam smo imeli ljudi, ki so akoravno naši, glasovali poslednje čase za laško stranko. I tu se nam je posrečilo pridobiti vse, razun dveh trdovratnežev, na našo stran. Dal Bog, da bi o bodočih volitvah nastopili vsi za našo sveto stvar. Bog poživi našo duhovščino, ki je duša našemu narodnemu gibanju! Brez nje bi narod naš podlezel. Agitatorji so tudi časti in hvale vredni, bili so na svojem mestu.

Ko bi imel čas, bi vam povedal še marsikaj, toda treba delati. Pozdravite naše!

Vaš Nebodigatreba.

Kako so se vršile volitve v kraju koperskem? Pišejo nam: Dan pred volitvami ni vedela živa duša, da je V. kurija že volila! Kako to, porečeš dragi čitatelj? Stvar se vidi nemogoča — neverojetna, ipak je resnična. Oni so sestavili svoj „Aviso“ samo v laškem jeziku, tako, da ga živa duša v okolici koperski ni razumela! Prvi, ki je prišel zvižati na sled, bil je nadučitelj Kuret iz Pasjevasi. Stvar pa se nam je videla take gorostasna, da je nismo mogli verjeti. In baš zato smo organizirali vse in vse pripravili za boj. Dan volitve vzdignilo se nas je preko 200 mož in odšli smo in corpore na volišče! Ko so prvi naši možje poskušali svojo srečo, rekel jim je c. kr. komisar, da so došli dan prekasno, ker da volitev za V. kurijo je že bila dan prej v Koprnu!! To je tako razburilo naše, da so začeli na glas protestovati in ako se ni dogodila nesreča, zahvalijo naj Lah! le podpisane, ki je miril ljudi. Drugokrat ne bodo tako, ker so se naši poučili o stvari in store gotovo potrebne korake ne samo za politične volitve, ampak tudi za občiaske.

Nebodigatreba.

S potovanja po Istri. Piše se nam dne 15.: Ljuto borbo smo imeli v Kaštelu, kjer so volile za V. kurijo sledeče vasi: Kaštel, Sv. Peter, Novavas, in Padena. Na volišče je prišlo preko 500 volilcev, nadpolovica naših. A da smo propadli vzlic temu, ni naša krivda, ampak vladujočega sistema. Čast gre v prvi vrsti Novivasi, ki je poslala vse svoje volilce (nad 80) v boj za našo sveto stvar. Padena je tudi storila svojo dolžnost. Škoda, da se je v njo naselila jedna prodana duša v osebi nekega „trgovca“. Dotičnik je, ko je doznal, da smo začeli pripravljati se za boj — začel skrajno agitacije proti naši narodni stvari, dosegel je, da je ostalo do trideset seljakov doma in eden sam je šel volit žnjim. Vaščami padenski so obljubili,

da ga sestradajo in odpravijo, odkoder je prišel. Take ljudi treba odstraniti kakor to delajo Lahi. Klin s klinom. Sv. Peter se je prodal skore ves, akoravno so bili obljubili, da bojo za narodne volilne može. Kaštel je bil obljubil, da se vzdrži volitve, ali zadujo noč, ko je prišel piranski tajnik in drugi — dali so se pregovoriti, oziroma pokupiti. Volilo se je po istrskem sistemu in ni čuda, da so zmagali oni! Agitatorjev je bilo iz Pirana, Buj in Kopra, in ko so opazili, da smo i mi od Trsta tam, začeli so nas se „fora kroati“ „Kroati ga pidoči“, „abašo kapoti“ itd. Ker smo uvideli, da bi došlo do spopada, odstranili smo se, a druhal je tulila za nami. Ljudje se tožijo, da jih nikdo nič ne pouči, da naj se jim priredi kak shod, da se organizirajo.

Vaš Nebodigatreba.

S potovanja. „Spotovanja“, pravim in mislim, da je prav tako. Ako si hodil 5 ur po blatu, po dežju in po temnem grmovju, lahko rečeš, da si bil na potovanju! To je zadelo podpisanega in prijatelje mu, ki so šli v Vizinado z namenom, da bi pomagali bednim našim bratom Istranom.

V Kašteliru smo našli dičnega našega Legoviča in vrlega mu brata, ki sta vse lepa organizovala s pomočjo oudotnega gospoda župnika. Na dom volitve 2. t. m. zbralo se je 430 naših mož pri vhodu v Vizinado. Nasprotnikov je bilo 250-270. Ko bi se vršile volitve na kakem drugem kraju in ne v Istri, bila bi zmaga naša s preko 100 glasov. Tako so pa zmagali oni, t. j.: zmagala je manjšina!!! Nas „foreste“ so iztirali „in nome della legge“. Ker pa ne razumemo laški, vprašali smo gosp. stražmeštra Krivičiča, naj nam javi to v nam razumljivem jeziku, kar je tudi storil, toda ne ravno na uljuden način. Vedel se je gosp. Krivičič kakor da je njegova vsa Istra. Isto se nam je dogodilo v Taru, kjer je neki gospod prosil poveljnika orožnikov naj nam govori hrvatski, a odgovor je bil: „Ich versteh nicht „m olim“!!! O družih viših „gospodih nočem govoriti, z istimi bode računal gosp. Laginja na drugem mestu. In tu bila bi naša večina gotova, da se ni volilo v Istri. Prava la Vergotini so tudi tu šteli kar vse glase za laške, bili isti beli ali zeleni!!

Reči moram, da tako ne more iti dalje, ljudje so jeli obupavati in treba je bilo skrajnega napora, da se niso dogodile nesreče.

Opozarjamo torej slavno vlado, naj ona stori svojo dolžnost — ker, ako stvar prekipi, ne bode križda naša.

Srce se mi raduje, ko pomislim na Tarsko, oziroma Vižinadsko-Kaštelirsko mladino, ki je naša duhom in telom. Od nje nam je pričakovati boljših dni. Le naprej, naprej mladina, tebe kliče domovina! Živeli Legoviči, Bibuliči, Črnogorci, Kokoli i. t. d. Bog Vas živi na čast in slavo domovine naše!

Zvršujé to le površno poročilo, prosim, naj mi odpusti, da sem prezrl toliko važnih slučajev. Kriv nisem jaz nego — moja raztrešena glava!!! Živela še tužna Istra.

Nebodigatreba.

Prebivalstvo Avstrije po narodnostih. Nastopne številke kažejo točno razmerje, ki obstoji danes med posamičnimi narodi naše države:

Čehov	4,370.000 duš,
Slovakov	2,753.000 „
Poljakov	2,341.000 „
Malerusov	2,774.000 „
Slovencev	1,500.000 „
Hrvatov	3,395.000 „
Italijanov	600.000 „
Romunov	2,640.000 „
Madjarov	5,500.000 „
Nemcev pa okroglo	8,000.000 „

Kakor torej jasno kažejo te številke, so Nemci sé svojimi 8 milijoni v manjšini proti trestroki večini drugih narodnostij. Avstrija je torej vse kaj drugega, nego nemška država, dasi ima nemščina prvenstvo sosebno v uradu. Ali slednjic bodo morali številom računati se Slovani, katerih je v Avstriji 17,133.000.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 6. do 13. t. m. je bilo prijavljenih v področju mestne občine tržaške: 13 slučajev óšpic, 2 sl. kózic, 1 sl. škrlatice, 23 sl. dávice in 2 sl. legárjeve mrzlice. Umrli sti 2 osebi za kózicami, 1 za óšpicami in 4 za dávicó.

Tudi to je „ljubezen“! Iz Lvova javljajo, da so v mestu Prizistanie našli strašno razmesarjeno mrtvo truplo nemškega kolonista Ivana Petrusa. Preiskava je dokazala, da je Petrusa umoril 17letni dečak Hladinko in sicer valed nagovarjanja 40letne Josipine Muche, katere je bila ljubimkovala s tem dečakom! Kolonist Petrus je bil nje prejšnji ljubimec, a imela je še dva in vseh se je rešila na isti način kakor Petrusa. Dečak je priznal, da je umoril Petrusa o belem dnevu iz golj ljubezni do Josipine. (!)

Obešen morilec. Dne 8. t. m. so v Oseku obesili 27letnega kmeta Marijana Abramoviča iz Vrpolja, ki je bil obsojen na smrt, ker je bil iz zgolj sovraštva umoril svojega starejšega brata Matijo. Marijan se je bil lani po letu spril s svojim bratom, ter ga napadel s sekiro, prizadevši mu hudih ran na glavi. Ker ga je bilo sodišče ostavilo na svobodi, šel je napadalec z doma in se klataril kdo zna kje do 25. septembra. Tega dne se je vrnil domov. Doznavši, da brat ni umrl, ampak da je celó na deje, da ozdravi, pograbil je zverski človek sekiro, šel v sobo, kjer je ležal ranjeni, obnemogli brat, ter udrihal toliko časa s sekiro po njem, dokler ni nesrečnež izdahnil svoje duše! Hvala Bogu, da so razmerno redke take zveri v človeški podobi.

Zastrupovanje volkov v Bosni. Iz Srebrnice poročajo: V naši okolici so se pojavili volkovi v večem številu ter napravili nam na živini ogromno škodo. Kmet ni več znal, kakó naj se ubrani teh požrešnih roparjev. Volkovi so se pokazivali vedno v tolpah in tu raztrgali tele, tam odnesli ovco in tako je šlo dan za dnevom. Ljudje so se pritožili okrajni oblasti, zahtevaje pomoči. Oblast je slednjič potrebno odredila: poslala je okrajnega živinozdravnika, da strychninom zavda volkovom. V neki občini našega okraja so volkovi raztrgali ovce, ostavivši nekoliko mesa raztrgane živali. Živinozdravnik je zastrupil te ostanke. Po noči je došla volčica (samica), pohrustala te ostanke in seveda crknila. V tej samici so našli 7 že razvitih mladih. Dva dni pozneje se je našlo pri ostankih zastrupljene ovce štiri mrtve volkove in tri noseče mrtve samice. V dveh samicah so našli po 7, v tretji 5 še nerazvitih mladih. Tako se je strupom v kratkem času uničilo do 40 teh krvoločnih roparjev, ki bi bili napravili gotovo še mnogo škode.

Štrajkujoči mesarji. V Rimu štrajkajo mesarji, a da prebivalstvo ne ostane brez mesa, oanovala je prefektura občinske mesnice. Te mesnice so se tako prikupile gospodinjam, da si ne želé drugega, nego da bi mesarji štrajkali še dolgo. Neka praktična Rimljanka je poslala o tej priliki „Tribuni“ to-le pismo: „Ne vem, kdo je kriv štrajku mesarjev. Ako bi znala to ime, predložila bi, da se zlatimi črkami ureže v stranice povesti, kakor ime moža, prezasluznega za blagor domovine. Nikdar še nisem imela mesa tako po ceni in zajedno tako finega, nego odkar je kupujem v občinski mesnici. Jaz sem za to, da v bodoče država prevzame mesarstvo v svojo režijo. Vas, g. urednik, pa prosim, da v svojem listu nikar ne nagovarjate mesarjev, naj bi opustili štrajk in se lotili posla. Naj le štrajkajo!“

Iz malomestja.

Spisal K—k.
(Dalje)

Vstopila je. — Videla je pred seboj čudnega mladentca. Bil je Anžgarjev brat Rajko Djadjenko. Učil se je v bližnjem mestu slikarstva in prišel obiskat svojega brata. V desni roki je držal čopič in z njim slikal na velikem papirju, obešenem na steni; v levi je imel velik kos črnega kruha. Bil je dve ali tri leti mlajši, nego Anžgar. Lasje je imel še nepočesane in sredi glave je imel več malih čopov las, ki so ga delali še bolj eumnega. Dolg, špicast nos je bil vdrt globoko med debelima licama, usta so mu neprenehoma drgetala. Bil je jako majhne, suhe postave. Nogi sta mu tičali v dolgih škornjih.

Sabina se je malone vstrašila te prikazni.

„Prosim“, je začela, „ali ne stanuje tu Anžgar Djadjenko?“

Rajko je, ne zmené se za prihod, jedel naprej svoj kruh in slikal. — Dolgo je morala čakati od govora, slednjič je potegnil z roko preko obraza, da je nekoliko skrivil svoja odprta usta; zehalo se mu je namreč.

„Ka—j?“

Sabina je ponovila svoje vprašanje.

„Če tu stanuje Anžgar Djadjenko! Maledetto, sicer pa ne bi jaz tu slikal! Da veste, gospa — ali kar ste — jaz sem njegov brat.“

Vgriznil je svoj kruh in nekako elegantno potegnil po svoji sliki s čopičem.

„Da, brat sem“, je nadaljeval, „in on je — menim Anžgarja — šel k — — nó, ne vem kam. Jaz ga nisem vprašal, kam gre, saj veste, da se mi, slikarji in geniji, le malo brigamo za ostali svet. Jaz sem namreč slikar, da veste, nó, maledetto! saj vam to priča ta slika. Poglejte! Tu je Aurora, — pokazal je na nekako nečloveško postavo, ki bi bila prej podobna kakemu zmaju iz starega veka kakor kakei Aurori — „kako veličastno prihaja v podobi žene iz morja, in za njo, pogledjte, Helija v svojem vozu in sè svojimi krlatimi konji — —“.

Sabinin smeh ga je iznenadil. Prenehal je v svojem predavanju in začudeno je pogledal Sabino. Ta je sela na stol in se glasno smejala. K sreči ni spoznal Rajko Djadjenke, zakaj se smeje.

„Prosim, gospa, zakaj se smejete?“

„Hahahaha!“

Pogledal jo je še bolj neumno. Slednjič se je začel še sam smejati.

Sabina je izprevidela, da ne more ničesar opraviti z Rajkom. Vstala je torej in dejala:

„Gospod, prosim vas, recite gospodu bratu, da sem ga obiskala. Saj me menda poznate?“
(Pride še.)

Najnovejše vesti.

Voloska 16. Tu je dobil Spinčič vseh 73 glasov.

Krk 16. Spinčič je dobil 39 glasov, župan Coglijevina 8.

Pazin 16. Tu je dobil Spinčič vseh 70 glasov. *Ukupni rezultat je: Spinčič 182, Coglijevina 8.*

Vodnjan 16. Tu je glasovalo 15 za Laginjo in 32 za Rizzija.

Poreč 16. Dr. Laginja izvoljen z večino 18 glasov.

Gorica. Corenini izvoljen v kmečkih občinah soglasno z okelo 285 glasovi. V Gradišču izvoljen Zanetti z 98 glasovi. Faiduttovci izostali. Slovenci so volili Zanettijsa.

Atene 16. Sinoč je odšlo 5000 mož na mejo. Navdušenje množice veliko.

Atene 16. Poročila trde, da se je opustila misel mednarodne okupacije Krete, ker sti se temu uprli Nemčija in Avstrija. Prične se pa mirno blokiranje Krete in Grške. Vlasti se sklenile, prepričati vojsko med Turčijo in Grško.

Atene 16. Kandija je popolnoma izročena plenjenju. V Retimu je položeno nekoliko bolje. V okolici se nadaljuje pljenje.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k. Vis. preljane gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje
Stefanije
Steklenica velja 20 kr.

Trgovinske broševke in vesti.

Zadnjepešta. Pšenica za jesen 7-26 7-27 Pšenica za spomlad 1897 7-85 do 7-87 Oves za spomlad 5-72-5-74. (Rž za spomlad 6-39-6-41. Koruza za maj-juni 1897. 3-66-3-67 Pšenica nova od 78 kil. f. 8-25-8-30 od 79 kilo. 8-35-8-40. od 80 kil. f. 8-40-8-45 od 81. kil. f. 8-45 8-55. od 82 kil. for. — — — — —. Jedomen 6-10-8-10 proso 5-65-6-10.

Sredne pontudbe, mlini rezervirani. Prodalo se je nekoliko tisoč mt. st. po nižanjih cenah. Oves 5-10 nvr. rž 5 nvr. dražje. Vreme: lepo.

Praga. Veratizirani sladkor for. 12.15 do 12.05. Za maj f. 12.15. jako stalno.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s carino vred odpošiljatev procej f. 3150 — — — — — Concaaso — — — — — Getvorn 33-75 — — — — — V glavah sodih 36 — — — — —

Havra. Kava Santos good average za mare 57 — — — — — za juli 57.75 malo bolje.

Hambourg. Santos good average za mare 46. — — — — — za maj-46.50, za september 47.50 za december 47.75 milačno.

Dunajska borza 16. marca 1897.		
	včeraj	danos
Državni dolg v papirju	101.20	101.10
„ „ v srebru	101.20	101.15
Avstrijska renta v zlatu	122.60	122.65
„ „ v krouah	100.65	100.35
Kreditno akcije	361.75	358.25
London 10 let	119.80	119.75
Napoleoni	9.53 1/2	9.52 1/2
20 mark	1.73	1.75
100 ital. fr.	45.10	45.15

Nič več kašlja!

Balzamski petoralški prah

ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar, dobiva se v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due mori“ Trst, velik trg.

Poštne pošiljave izvršujejo se neutegetoma.

Pristno brnsko sukneno blago.

Jeden odrezek	gl. 3.10 iz dobre	} pristno
3-10 m. dolg, za-	4.10 „	
dosten za jedno	4.80 „	} ovčne
možko obleko	6.— iz boljše	
stane samo	7.75 iz fine	} volne.
	9.— iz fineje	
	10.50 iz najfineje	

Jeden odrezek za črno salonsko obleko gl. 10.
Blago za v hno suknjo, loden, Peruvienne, Doskingo, blago za državne uradnike, fini Kammgarne in Cheviot itd. razpošilja po tovarniških cenah poznana, realna in poznana **Kiesel-Amhof v Brnu Brünn.**
Uzorci zastojni in franko. Pošiljatev po uzorcih. Pozor! P. n. občinstvo opozarje se posebno, da se blago dobiva mnogo ceneje, ako se direktno naroči mesto pri preku-povalcih. Firma Kiesel-Amhof v Brnu (Brünn) razpošilja vse blago po resničnih tovarniških cenah brez dodatka rabata kojega krojači dobivajo.

Assicurazioni generali

v Trstu

(društvo je ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893. f. 58,071 673-84

Premije za poterjati v naslednjih letih f. 30,541 700-64

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894 f. 169,929.625-03

Plačana povračila:

a) v letu 1894 f. 9.737.614-48

b) od začetka društva do 31. decembra 1894 f. 262,401.706-51

Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodnanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natanjnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione n. 3331 lastnej hiši.

SVOJI K SVOJIM!

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Novo skladišče

OLJA

kisa in mila

Prodaja se na drobno in na debelo.

Cena:

olje jedilno: po 28 nč. lit., fino po 32-36 nč. lit., finejše po 40-44 nč. lit., namizno pol fino po 48-52 nč. lit., namizno fino po 56-60 nč. lit., namizno extrafino po 64-68 72 nč. lit., — Kis od 4 do 24 nč. lit.

Sprejemajo se tudi naročila, na dom franko pustivši na posodo vré iz kositarja. — Ker je blagó prve vrsti, se toplo priporoča slav. občinstvu. Udani **Anton Siroca**

LA FILIALE

della

BANCA UNION

TRIESTE

s' occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambio - Valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente abbuonando l'interesse annuo

per banconote 2 1/2% con preavviso. 5 giorni

3 1/2% „ „ „ 12 „

3 3/4% „ a 4 mesi fissa „

3 1/2% „ „ 8 „

per Napoleoni 2 1/2% con preavviso di 20 giorni

2 1/2% „ „ „ 40 „

2 3/4% „ „ „ 3 mesi

3 „ „ „ 6 „

Il nuovo tasso d'interesse principierà a decorrere sulle lettere di versamento in circolazione a datore del 3 Marzo rispettivamente dal 10 Marzo a secondo del relativo preavviso.

b) In banco giro abbuonando il 2 1/2% interesse annuo sino a qualunque somma; prelevazioni sino a fior. 20,000 — a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa. Conferma versamenti in apposito libretto.

c) Conteggia per tutti i versamenti fatti in qualsiasi ora d'ufficio lavaluta del medesimo giorno.

Assume dei propri correntisti l'incasso di i conti di piazza, di cambiali per Trieste, Vienna, Budapest ed altri principali città; rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

e) Rilascia Vaglia del Banco di Napoli, pagabili ovunque presso gli stabilimenti del Banco e presso i suoi rappresentati e corrispondenti facoltati alla omissione degli insegni.

d) S'incarca dall'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise nonché del incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso modica provvigione.

Sulle lettere di versamento attualmente in circolazione il nuovo tasso d'interesse entrerà in vigore al 25 corr. e rispettivamente al 2 Marzo a. c. a seconda del rispettivo preavviso.

Trieste, 20. Febbraio 1896. 1 12

Naznanilo.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinosti“ ki je zajedno URAR priporoča se toplo p. n. občinstvo za popraviljanje vsakovrstnih ur. Udani **Friderik Colja**, vratar hiše št. 8 via Solitario